

POSTANOWIENIE

Dnia 19 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Joanna Heda - Adamczyk
-----------------	---

Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Jadwiga Róg - Jordan
--------------	---

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2019 r. w Wodzisławiu Śląskim na rozprawie

sprawy z wniosku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

z udziałem (...) S.A. w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

postanawia:

1. oddalić wniosek,
2. zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania 257zł /dwieście pięćdziesiąt siedem złotych/ tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sędzia SR Joanna Heda – Adamczyk

I Ns 576/18

UZASADNIENIE

(...) sp. z o.o. w W. wniósł o ustanowienie na nieruchomości położonej w W. przy ulicy (...) obejmującej działkę (...) o pow. 0.3827ha opisaną w KW (...) Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim służebność przesyłu na rzecz (...) SA w K. oraz każdorazowego właściciela urządzenia polegającą na prawie utrzymania na nieruchomości, pod powierzchnią urządzenia przesyłowego w postaci wodociągu (...), prawie przejścia i przejazdu na nieruchomości celem dostępu do urządzenia, prawie wykonywania czynności w zakresie eksploatacji urządzenia, jego konserwacji, usuwania awarii, remontów modernizacji na czas nieokreślony za jednorazowym wynagrodzeniem 12 403,-zł. Wniósł o zasądzenie od uczestnika postępowania kosztów postępowania oraz dopuszczenie dowodów wskazanych we wniosku.

W uzasadnieniu podał wnioskodawca, że jest właścicielem nieruchomości jw. od 4.04.2018r. Poprzedni właściciel S. B. zwracał się do uczestnika o umowne ustanowienie służebności przesyłu. Uczestnik odmówił. Żądanie związane jest z faktem bezumownego korzystania przez uczestnika z ww. nieruchomości w zakresie posadowienia i eksploatacji wodociągu. Wynagrodzenie wskazane we wniosku wnioskodawca wyliczył w oparciu o opinię rzeczoznawcy majątkowego sporządzoną na prywatne zlecenie, przyjmując zakres służebności o długości 76m, a szerokości 16m.

Uczestnik postępowania (...) SA w K. wniósł o oddalenie wniosku i zasądzenie od wnioskodawcy kosztów postępowania. Wniósł o dopuszczenie dowodów wskazanych we wniosku i jego uzasadnieniu.

Zarzucił uczestnik postępowania przede wszystkim, że nabył przez zasiedzenie służebność o treści odpowiadającej służebności przesyłu na nieruchomości opisanej we wniosku z dniem 1.02.2009r. Jako datę objęcia w posiadanie rurociągu w ww. zakresie wskazał 1.02.1989r. Podał, że wodociąg (...) wybudowano w roku 1984 na nieruchomości stanowiącej wówczas własność Skarbu Państwa. objęcie w posiadania służebności prowadzące do zasiedzenia przez poprzednika prawnego uczestnika nastąpiło 5.12.1990r. tj. z chwilą nabycia urządzeń przesyłowych na nieruchomości obciążonej na podstawie art. 200 ustawy z 21.08.1997r. o gospodarce nieruchomościami. Termin zasiedzenie skrócić należy o okres między 1.02.1989r. a 5.12.1990r. Uczestnik jego poprzednicy byli posiadaczami służebności w dobrej wierze, gdyż wodociąg wybudowało przedsiębiorstwo państwowe na gruncie Skarbu Państwa, który był jednocześnie właścicielem i inwestorem budowy wodociągu w jednym. Nadto widoczne elementy struktury przesyłowej znajdują się na nieruchomości sąsiedniej, która wcześniej wraz z działką (...) stanowiła jedną nieruchomość. (...) w sierpniu 1986r. naniesiono na mapę zasadniczą dostępną z (...) w W.. Właściciele nieruchomości obciążonej nigdy nie sprzeciwiali się korzystaniu przez uczestnika postępowania czy jego poprzednika prawnego z nieruchomości w zakresie posadowienia ww. urządzeń. Na zasadzie art. 176 kc uczestnik dolicza sobie posiadania poprzedników prawnych: (...) w K. oraz (...) w K., którego następcą prawnym na podstawie aktu komercjalizacji z 19.10.2005r. jest uczestnik. (...) było z mocy prawa następcą prawnym Skarbu Państwa z dniem 5.02.1990r. Przed datą 3.08.2008r. możliwe z kolei było ustanowienie służebności o treści odpowiadającej służebności przesyłu. W dalszej części odpowiedzi na wniosek zawarł uczestnika wywodu= y dotyczące możliwości nabycia służebności przesyłu, czy też odpowiadające w swej treści takiej służebności. Wywody poparł szeroko cytowanym orzecznictwem sądowym. Na uzasadnienie dobrej wiary jako przesłanki uzasadniającej krótszy termin zasiedzenia wskazał uczestnik to, że urządzenia przesyłowe wybudowane zostały na podstawie e wszelkich koniecznych pozwoleń. Uczestnik z kolei nie posiada żadnych dokumentów, które stanowiłyby o tym, że poprzedni właściciele nieruchomości będącej obecnie własnością wnioskodawcy, sprzeciwiali się posadowieniu ww. urządzeń. Również sam wnioskodawca takiej dokumentacji nie złożył. Pracownicy uczestnika nigdy też nie doznawali utrudnień ze strony wnioskodawcy przy dokonywaniu obchodów lub bieżącej konserwacji wodociągu. Uczestnik nadto powołał się na domniemania prawne zawarte w kodeksie cywilnym /art. 7 kc. i 341 kc/. Na wnioskodawcy spoczywa ciężar obalenia domniemania dobrej wiary. Dalej uczestnik wskazywał, że zarówno jego posiadanie, jak i jego poprzedników prawnych było posiadaniem samoistnym, a co nadto poparte jest domniemaniami z art. 339 kc i 341 kc. Podał, że cały czas korzysta /jak i korzystał poprzednik/ z trwałego i widocznego urządzenia tj. wodociągu, a nadto – na nieruchomości sąsiedniej – komory odpowietrznikowej. Wskazał też, że do 4.04.2018r. działki (...) stanowiły jedną nieruchomość. Zakwestionował też dochodzoną wartość wynagrodzenia za ustanowienie służebności oraz pas służebności określony na 16 m bieżących. Podał, że pas winien mieć szerokość 1m. Nie można bowiem utożsamiać powierzchni pasa stref ochronnych z powierzchnią pasa eksploatacyjnego. Powierzchnią miarodajną jest więc wyłącznie powierzchnia pasa eksploatacyjnego, a nie technicznego.

Sąd ustalił:

W księdze wieczystej KW (...) SR w Wodzisławiu Śląskim prawo własności wpisano na rzecz (...) sp. z o.o. w W..

Nieruchomość KW (...) pierwotnie stanowiła własność Skarbu Państwa, a następnie Gminy W.. Na podstawie wniosku Gminy W. z dnia 9.01.1997r. dokonano wydzielenia z KW (...).706 /obecnie (...), w której do nadal wpisany jest Skarb Państwa jako właściciel od 18.09.1989r./ działek (...) o łącznej powierzchni 1.1456ha i wpisano do nowej KW (...) 20.01.1997r. Następnie na podstawie umowy wieczystego użytkowania z dnia 13. 03.1997r. w oparciu o uchwałę Zarządu Miasta z 28.08.1996r. wydaną na podstawie uchwały Rady Miejskiej W. z 22.06.1993r. zezwalającej na oddanie w użytkowanie wieczyste ww. działek w drodze przetargu, prawo to nabył S. B.. Na podstawie dokumentacji geodezyjnej do podziału nieruchomości działkę (...) podzielono na działki (...). Na podstawie umowy zamiany z 23.03.1999r. działka (...) o pow. 0.0182ha wpisana została do innej KW na rzecz nowego właściciela. Na podstawie decyzji Prezydenta Miasta W. z dnia 21.04.1999r. nr (...) II- (...) i wniosku z 17.06.1999r. w KW (...) w miejsce prawa użytkowania nieruchomości wpisano prawo własności na rzecz S. B. w dniu 13.9.1999r. Wnioskodawca nabył prawo

własności nieruchomości KW (...) działka (...) na podstawie umowy kupna-sprzedaży z dnia 4.04.2018r. rep. A numer (...) od S. B.. Właścicielem działki (...) pozostał nadal S. B..

dowód: dokumentacja w aktach KW GL1W/00032261/2

Przez nieruchomość wnioskodawcy przebiega (...)mm J. - P. stanowiący własność uczestnika postępowania. Rurociąg przebiega niedaleko południowej granicy posesji jego posiadanie uniemożliwia jakąkolwiek zabudowę w miejscu przebiegu jak i bezpośrednim sąsiedztwie oraz przejazd ciężkim sprzętem, gdyż może dojść do rozszczelnienia wodociągu. Na terenie działki jw. wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą. Na działce sąsiednie posadowione są widoczne elementy struktury przesyłowej – komory odpowietrznikowe. O przebiegu (...) dowiedział się w czasie składania wniosku o wydanie pozwolenia na budowę około 1999r. co do działki sąsiedniej (...). S. B. nie dochodził od Gminy W. roszczeń z tytułu rękojmi za wady co do zakupionej działki. Nieruchomość zakupił jako osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą. (...) jest czynny od momentu jego posiadania do nadal; wyłączany był jedynie na czas niezbędnego remontu. Ani obecny właściciel działki (...), ani poprzedni właściciele, w tym Gmina, nie sprzeciwiali się jego posiadaniu i funkcjonowaniu, ani też nie utrudniali pracownikom (...) czy jego poprzednikom wstępu na teren nieruchomości w celu dokonania kontroli czy innych prac.

dowód: zeznania S. B., Z. C. R. K., J. W.

(...) funkcjonuje od lat 80-tych XX wieku. Decyzją Wojewody (...) z 12.03.1976r. ustalono miejsce i warunki realizacji inwestycji rurociąg DN 1000mm J. – P.. Decyzją jw. z 15.08.1977r. zatwierdzono plan realizacyjny rurociągu. Decyzją z 15.02.1980r. ustalono miejsce i warunki realizacji inwestycji. Decyzją z 24.09.1981r. udzielono pozwolenia na budowę rurociągu. 11.05.1984r. sporządzono i podpisano protokół odbioru inwestycji jw. W roku 1986r. wodociąg naniesiono na mapach geodezyjnych UM W..

dowód: decyzje jw., pismo SP w W. z 14.08.2018r.

Inwestorem w zakresie budowy wodociągu jw. było Wojewódzkie Przedsiębiorstwo (...) w K. utworzone zarządzeniem Prezydium (...) w K. z 15.05.1951r. Zarządzeniem wojewody (...) z 11.07.1991r. w związku z podziałem (...) w K. utworzono przedsiębiorstwo państwowe (...) wodociągów w K.. Na podstawie aktu komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego z 19.10.2005r. dokonano komercjalizacji p.p. (...) w K. , przekształcając je w spółkę akcyjną, z jedynym akcjonariuszem – Skarbem Państwa.

dowód: dokumenty związane z przekształceniami własnościowymi poprzedników prawnych uczestnika i odpis KRS uczestnika

Sąd zważył:

Wniosek jest nieuzasadniony z dwóch względów.

Uczestnik postępowania kwestionował wniosek, składając w sprawie zarzut nabycia przez zasiedzenie służebności odpowiadającej w swej treści służebności przesyłu z dniem 1.02.2009r.

Zgodnie z art.305 1 kc nieruchomość można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 par. 1 kc, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń. Zgodnie z art.305 2 kc w sytuacji braku zgody właściciela na ustanowienie służebności, przedsiębiorca może żądać jej ustanowienia za odpowiednim wynagrodzeniem. Z żądaniem ustanowienia służebności wystąpić może również właściciel nieruchomości obciążonej istnieniem na jego gruncie w/w urządzeń.

Fakt przebiegu wodociągu przez nieruchomość wnioskodawcy był bezsporny. Sporna była kwestia możliwości obciążenia nieruchomości wnioskodawcy służebnością , a to wobec zarzutu zgłoszonego przez uczestnika postępowania. Uczestnik podniósł zarzut zasiedzenia służebności gruntowej w swej treści odpowiadającej służebności

przesyłu z dniem 1.02.2009r. Uczestnik, zgłaszając zarzut zasiedzenia służebności gruntowej w swej treści odpowiadającej służebności przesyłu, powołał się na przepis art. 292 kc, który stanowi: służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie tylko w wypadku, gdy polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia. Przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie stosuje się odpowiednio. Ponadto, uczestnik zaprezentował bogatą analizę stanu prawnego, związanego ze służebnością przesyłu, obejmującą stanowisko doktryny oraz dorobek orzecznictwa.

Zauważyć należy, że pomimo zgłoszonego przez uczestnika postępowania zarzutu zasiedzenia służebności przesyłu i należytego wykazania faktu nabycia tej służebności poprzez zasiedzenie, Wnioskodawca, poza wnioskiem o opinię biegłego z zakresu wyceny nieruchomości nie złożył w sprawie żadnych dalszych wniosków dowodowych, w szczególności takich, które mogłyby służyć odparcia zarzutu uczestnika.

W celu definitywnego potwierdzenia okoliczności wskazywanych przez uczestnika przesłuchano poprzednika prawnego wnioskodawcy w charakterze świadka, który w swych zeznaniach jedynie potwierdził fakt posadowienia wodociągu od dawna, z tym że poprzednik prawny był właścicielem nieruchomości od 1997r. Poprzednim właścicielem działki, która wywodzi się w większej nieruchomości – pierwotnie (...)obecnie (...)/, była Gmina W., a która na podstawie ww. dokumentów nabyła jej własność od Skarbu Państwa i sprzedała ją S. B.. Bieg wodociągu od samego początku tj. od 1984 r. jest taki sam, co wynika z dokumentacji dołączonej do akt sprawy przez uczestnika postępowania oraz zeznań świadków – pracowników uczestnika. (...) był czynny praktycznie od początku z krótkimi przerwami na remonty.

W toku postępowania należało dokonać zbadania zasadności zarzutu i stwierdzić jego słuszność.

Z przedłożonych przez uczestnika dokumentów jak i zeznań świadków wnioskowanych przez uczestnika wynika, że ostatecznego odbioru technicznego wodociągu dokonano w dniu 11.05.1984r. i od tej chwili zaczął funkcjonować, bez zmiany trasy przebiegu w obrębie także nieruchomości wnioskodawcy. Było to posiadanie spokojne aż do czasu, kiedy poprzednik prawny wnioskodawcy S. B. zwrócił się do przedsiębiorstwa o ustanowienie służebności przesyłu. Ani Gmina W., ani S. B. nie sprzeciwiali się faktowi przebiegu wodociągu po działce jw., ani też nie utrudniali pracownikom uczestnika czy jego prawnego poprzednika wstępu na teren nieruchomości w sprawach związanych z funkcjonowaniem wodociągu.

Weryfikując zarzut zasiedzenia uwzględniono dyspozycję art. 292kc oraz art. 172 i 176 kc. Pierwszy z nich został przytoczony powyżej. Stwierdzić nadto należy, że posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie). Po upływie lat trzydziestu posiadacz nieruchomości nabywa jej własność, choćby uzyskał posiadanie w złej wierze (art. 172).

Jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, obecny posiadacz może doliczyć do czasu, przez który sam posiada, czas posiadania swego poprzednika. Jeżeli jednak poprzedni posiadacz uzyskał posiadanie nieruchomości w złej wierze, czas jego posiadania może być doliczony tylko wtedy, gdy łącznie z czasem posiadania obecnego posiadacza wynosi przynajmniej lat trzydzieści (art. 176).

Należy podzielić stanowisko uczestnika, że wodociąg wraz z elementami naziemnymi infrastruktury jest urządzeniem trwałym i widocznym. Jest to istniejące, trwałe urządzenie materialne mające postać widocznego przedmiotu będącego rezultatem świadomego i celowego działania człowieka, znajdujące się na cudzej nieruchomości lub na nią wkraczające i umożliwiające lub ułatwiające korzystanie z tej nieruchomości (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2002 r., II CKN 160/00, z dnia 24 kwietnia 2002 r. V CKN 972/00, z dnia 19 maja 2004 r., II CK 496/02, z dnia 4 października 2006 r., II CSK 119/06, publ. Monitor Prawniczy 2006, nr 21, s. 1128, z dnia 6 lipca 2011 r., I CSK 157/11, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2011 r., III CZP 10/11, OSNC 2011/12/129).

Spełniony więc został podstawowy warunek, umożliwiający rozpoczęcie biegu zasiedzenia służebności. W niniejszej sprawie datą początkową biegu zasiedzenia nie będzie data odbioru technicznego wodociągu 11.05.1984r., gdyż

właściciel nieruchomości, na której wodociąg posadowiono był ten sam, co właściciel wodociągu, czyli Skarb Państwa. Niemożliwym zatem był bieg zasiedzenia, co oczywiście, mimo że z dniem 1 lutego 1989r. (nowelizacja kodeksu cywilnego, znosząca zasadę jednolitej własności państwowej, ustawa z 31.01.1989 r., Dz.U. Nr 3, poz. 1) przedsiębiorstwa państwowe mogły posiadać służebność we własnym imieniu, na swoją rzecz i w konsekwencji nabyć ją przez zasiedzenie. Rozpoczęcie biegu zasiedzenia było możliwe dopiero od daty nabycia własności działek (...) przez Gminę W., która w dalszej kolejności zbyła prawo jej użytkowania wieczystego 13.03.1997r. ww. działek na rzecz S. B., a która w roku 1999 przekształcono w prawo własności. Gmina właścicielem działek była już co najmniej w dacie wydanie uchwały Rady Miejskiej W. tj. 22.06.1993r. /akt notarialny z dnia 13.03.1997r. str.2 – w aktach KW/, na podstawie której w roku 1996 Zarząd Miasta wydał uchwałę zezwalającą na sprzedaż działek S. B.. Wejście w życie ustawy z 8.03.1990r.o samorządzie terytorialnym i dalszych ustaw m.in. ustawy z 10.05.1990r. Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych spowodowało nabycia przez gminy m.in. z mocy prawa nieruchomości, które stanowiły własność Skarbu Państwa, a które spełniały wymogi określone m.in. przepisami powołanych ustaw. Przepisy komunalizacyjne weszły w życie 27.05.1990r., objęły w pierwszym rządzie m.in. przedsiębiorstwa wodociągów i kanalizacji /at. 5 ust. 1.1 ustawy/. (...) te stały się z mocy prawa własnością gmin. Nabycie z mocy prawa stwierdzał właściwy wojewoda decyzją administracyjną.

Po myśli art. 176§1 kc, doliczenie czasu posiadania poprzednika dopuszczalne jest jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania. Sposoby pochodnego nabycia posiadania regulują przepisy art. 348-351 k.c.

W niniejszej sprawie ustalono, że przedmiotowy wodociąg przeszedł w posiadanie Przedsiębiorstwa Państwowego (...) w K. z dniem 11.07.1991r. Wcześniej należał do (...). Od 2005r. należy do uczestnika postępowania. Uznać należy, że uczestnik wykazał za pomocą stosownych dokumentów przejście posiadania urządzeń elektroenergetycznych od chwili oddania ich do użytku do nadal. Jak wynika to z zebranego materiału dowodowego uczestnik postępowania był ich posiadaczem w dobrej wierze. Na powyższe stwierdzenie pozwala domniemanie prawne tak dobrej wiary jak i posiadania zgodnego ze stanem prawnym. Domniemania te nie zostały w żaden sposób obalone przez stronę przeciwną. To, że poprzednik prawny – jak zeznał – dopiero w 1999r.tj. przypuszczalnie w dacie przekształcenia prawa użytkowania wieczystego działek w prawo własności, że pod powierzchnią działek przebiega wodociąg jest w istocie bez znaczenia w sprawie. Zauważyć należy, że poprzednik prawny nabył nieruchomość od Miasta W., które – jak pokazuje materiał dowodowy – nigdy nie zgłaszało żadnych roszczeń związanych z biegiem wodociągu ani się temu nie sprzeciwiało. W istocie nie sprzeciwiał się też temu S. B., który nadto w dacie nabycia własności nie zgłaszał przeciwko Gminie także żadnych roszczeń z tytułu rękojmi. Oznacza to, że dla stwierdzenia nabycia służebności przesyłu przez zasiedzenie wystarcza 20-letni okres posiadania.

W niniejszej sprawie faktyczna data objęcia wodociągu w posiadanie była oczywiście wcześniejsza niż data, od której możliwe jest liczenie biegu zasiedzenia, a to w związku z przekształceniami własnościowymi także po stronie działek, po których ów wodociąg ma bieg tj. m.in. (...).

W sprawie nie ustalono konkretnej daty wydania przez wojewodę decyzji administracyjnej co do własności działek (...) przez Gminę W. /taka mogła stanowić podstawę wpisu do KW/, ustalono natomiast, że w ogólnej KW (...) /obecnie (...)/, z której działki te wywodzą się, jako właściciel nadal figuruje Skarb Państwa. Stwierdzić należy, że zasiedzenie przeciwko Skarbowi Państwa stało się możliwe dopiero z dniem 1.10.1990r. /data wejścia w życie zmiany do kodeksu cywilnego – ustawa z 28.07.1990r/, poprzednik prawny uczestnika był nadal Skarbem Państwa /PP/. Gmina W. mogła być właścicielem nieruchomości już w dacie wejścia w życie ww. zmiany tj. 1.10.1990r., a nawet wcześniej. Z pewnością była właścicielem nieruchomości w dacie wydania uchwały z 22.06.1993r. Przy przyjęciu 20 – letniego terminu, licząc bieg zasiedzenia od 1.10.1990r. i doliczając okres posiadania poprzednika prawnego uczestnika – Skarbu Państwa – Przedsiębiorstwa Państwowego, stwierdzić należy, że nabycie służebności przesyłu przez zasiedzenie nastąpiło już przez samego uczestnika postępowania najwcześniej 1.10.2010r. Jeśli liczyć ten termin nawet od daty wydania uchwały Rady Miasta W. tj. od 22.06.1993r., zasiedzenie upłynęło z dniem 22.06.2013r.

Powyższego stwierdzenia dokonano jednak przesłankowo, a to wobec faktu złożenia w sprawie zarzutu prawa materialnego , a nie odrębnego wniosku zawierającego żądanie stwierdzenia zasiedzenia. Przed ustawowym

uregulowaniem służebności przesyłu (art. 3051-3054 k.c.) dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa (uchwała SN z 7 października 2008 r., III CZP 89/08). Podkreślić należy, że służebność przesyłu, w przeciwieństwie do służebności gruntowej, nie została powiązana z nieruchomością władnącą. Ma ona na celu umożliwienie przedsiębiorcy właściwego korzystania z urządzeń, których jest właścicielem, a zatem, które wchodzą w skład jego przedsiębiorstwa (art. 551). Ustanowienie służebności przesyłu następuje na rzecz przedsiębiorcy, a jej nabycie w drodze zasiedzenia następuje przez przedsiębiorcę, a nie na rzecz właściciela nieruchomości władnącej lub przez takiego właściciela. Przy instytucji przesyłu kategoria "nieruchomości władnącej" w ogóle nie występuje. Oznaczenie takiej nieruchomości jest więc dla ustanowienia lub nabycia przez zasiedzenie służebności przesyłu niepotrzebne.

Skoro ustalono, że składniki mienia (...) przeszły na rzecz uczestnika postępowania, to stwierdzić należy, że uczestnik postępowania dysponuje już skutecznym prawem służebności gruntowej. Prawo to zostało nabyte przez zasiedzenie, a zatem nieodpłatnie. Wobec powyższych ustaleń, wniosek podlegał oddaleniu.

Nawet jednak, gdyby uznać bezzasadność zarzutu zasiedzenia, wniosek nie mógłby zostać uwzględniony jako nieudowodniony. Zgodnie z ogólną regułą z art. 6 kc inicjatywa dowodowa w sprawie spoczywa przede wszystkim na wnioskodawcy. T. nieprocesowy postępowania pozwala co prawda /a nawet nieraz zobowiązuje/ na działanie przez sąd z urzędu i ferowanie postanowień dowodowych, nawet jeżeli nie zostały zawnioskowane przez strony. Nie oznacza to jednak, że w sprawie, w której strony reprezentowane są przez pełnomocników zawodowych / po stronie wnioskodawcy zaś występowało dwóch takich pełnomocników jednocześnie/, obowiązkiem sądu jest wyręczenie stron w czynnościach procesowych. Strony wnioski dowodowe złożyły praktycznie jedynie na wstępnym etapie postępowania: we wniosku i odpowiedzi na wniosek. Na dalszym etapie postępowania podtrzymywały konsekwentnie swe stanowiska, ale też – poza wnioskiem o dopuszczenie dowodu z mapy złożonego przez pełnomocnika uczestnika postępowania – żadnych innych wniosków dowodowych nie złożyły. W toku rozprawy dnia 8.10.2019r. pełnomocnik wnioskodawcy, po przeprowadzeniu dowodu z zeznań ostatniego świadka, podtrzymał jedynie wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny nieruchomości w celu ustalenia wartości służebności przesyłu na nieruchomości oraz w celu oszacowania wartości wynagrodzenia należnego za ustanowienie takiej służebności. Innych wniosków konsekwentnie nie złożył.

Zauważyć należy, że dowód o treści jw. nie jest dowodem, który może zostać dopuszczony na etapie postępowania po przeprowadzeniu dowodów z dokumentów w aktach sprawy i osobowych środków dowodowych w sytuacji, gdy nie jest znany zakres służebności przesyłu. Nie jest – jak wyżej wskazano – obowiązkiem sądu wyręczenie stron reprezentowanych przez zawodowych pełnomocników w konstruowaniu stosownych tez dowodowych w zależności od etapu danego postępowania. Jak zatem podano, złożony wniosek dowodowy nie mógł być uwzględniony nawet w zakresie oszacowania wartości wynagrodzenia za ustanowienie służebności. Biegły pozbawiony byłby bowiem podstawowych danych dla tej wyceny /długość, szerokość, tj. powierzchnia w m²/. Opinia rzeczoznawcy majątkowego – biegłego sądowego nie może być nadto podstawą wpisu potencjalnej służebności do księgi wieczystej. Temu celowi w szczególności nie może służyć dołączona do wniosku mapa, gdyż danych tych precyzyjnie nie określa, przebieg wnioskowanej służebności nie został na mapie właściwie oznaczony, a nawet gdyby został, nie było by wiadomym czy zakres służebności zgodny byłby z danymi technicznymi zawartymi we właściwych przepisach, chyba że uczestnik wyraziłby zgodę na uwzględnienie takiej mapy, a co nie miało miejsca. Pomijając powyższe, trudno stwierdzić wykazaniu jakich faktów miałyby służyć teza dowodowa zawarta w pierwszej części wniosku, gdzie wnioskodawca domagał się „oszacowania służebności przesyłu”. Z urzędu jest wiadomym, że w podobnych sprawach nie ustala się wartości takiej służebności, a jedynie wartość wynagrodzenia za jej ustanowienie.

Z uwagi na podane okoliczności wniosek – jako bezzasadny, a i nieudowodniony – należało oddalić. Z uwagi na podstawy oddalenia wniosku brak potrzeby odnoszenia się do dalszych zarzutów uczestnika postępowania co do wartości dochodzonego wynagrodzenia i wskazywanego we wniosku zakresu służebności, który wyłącznie zdaniem wnioskodawcy miał stanowić podstawę ustalenia ww. wynagrodzenia.

Orzeczenie o kosztach postępowania – art. 520§3 kpc. W uzasadnieniu ustnym postanowienia omyłkowo wskazano jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach §1 ww. artykułu, co niniejszym zostało sprostowane. Sprawa była bowiem sporna, co oczywiste. Na koszty należne uczestnikowi postępowania składa się wynagrodzenia radcy prawnego i opata skarbowa od pełnomocnictwa.

Sędzia SR Joanna Heda – Adamczyk

z.

1 odnotować

2 odpisy postanowienia z uzasadnieniem dor. pełn. stron

3. kal. 14 dni lub z wpływem

9/12/2019 Sędzia